

丑小鸭

xià tiān shì yì nián zhōng zuì rè de shí hou rè là là de tài yáng shài
夏天是一年中最热的时候，热辣辣的太阳晒
de rén men dōu bù yuàn yì chū lái zhǐ xiǎng dāi zài wū lǐ chéng liáng zài yí
得人们都不愿意出来，只想待在屋里乘凉。在一
gè ān jìng de xiǎo xiāng cūn lǐ yā mā ma zhèng zuò zài zì jǐ de wō lǐ
个安静的小乡村里，鸭妈妈正坐在自己的窝里，
jìn xīn jìn lì de fū zhe zì jǐ dù zi xià miàn de jǐ zhī yā dàn tā yǐ jīng
尽心尽力地孵着自己肚子下面的几只鸭蛋。她已经
fū huà le hǎo cháng de shí jiān zài guò bù jiǔ tā de hái zǐ men jiù yào lái
孵化了好长的时间，再过不久，她的孩子们就要来
dào zhè ge shì jiè le
到这个世界了。

hū rán dàn ké liè le yì tiáo xiǎo fèng méi duō jiǔ yì zhī xiǎo yā zi
忽然，蛋壳裂了一条小缝，没多久，一只小鸭子
zuān chū le dàn ké jiē zhe dì èr zhī dì sān zhī yì zhī zhī xiǎo yā
钻出了蛋壳。接着，第二只、第三只……一只只小鸭
zi zhēng xiān kǒng hòu de zuān chū le dàn ké tā men hào qí de zhāng wàng
子**争先恐后**地钻出了蛋壳，他们好奇地张望
zhe zhè ge shì jiè bù tíng de xiàng mā ma jiào zhe zhēn shì kě ài jí le
着这个世界，不停地向妈妈叫着，真是可爱极了！

● 争着向前，害怕落后

jiù zài yā mā ma yǐ wéi suǒ yǒu de yā dàn dōu fū huà chū lái de shí
就在鸭妈妈以为所有的鸭蛋都孵化出来的时
hou tā hū rán fā xiàn yǒu yì zhī zuì dà de dàn què méi yǒu yì diǎn fǎn yīng
候,她忽然发现,有一只最大的蛋却没有一点反应,
yā mā ma zhǐ hǎo yòu zuò xià lái jì xù fū dàn
鸭妈妈只好又坐下来,继续孵蛋。

zhōng yú zài dì èr tiān zhè zhī zuì dà de dàn liè kāi le cóng zhè
终于,在第二天,这只最大的蛋裂开了,从这
zhī dàn lǐ zuān chū le yì zhī yòu dà yòu chǒu de xiǎo yā zi
只蛋里,钻出了一只又大又丑的小鸭子。

xiǎo yā zi men chū shēng méi duō jiǔ yā mā ma jiù dài zhe tā de xiǎo
小鸭子们出生没多久,鸭妈妈就带着她的小
bǎo bao zǒu chū le wō qù jiàn shí wài miàn de shì jiè dāng xiǎo yā zi men gēn
宝宝走出了窝,去见识外面的世界。当小鸭子们跟
zhe mā ma zǒu dào yǎng qín chǎng de shí hou yǎng qín chǎng lǐ qí tā de yā
着妈妈走到养禽场的时候,养禽场里其他的鸭
zi dōu duì yā mā ma de hái zǐ men chēng zàn bù yǐ zhí kuā tā men zhǎng
子都对鸭妈妈的孩子称赞不已,直夸他们长

de piào liang ér dāng tā men kàn dào chǒu xiǎo yā shí què yí gè gè zhòu qǐ
得漂亮。而当他们看到丑小鸭时,却一个个皱起
le méi tóu dà shēng de yì lùn dào zhēn shì yì zhī chǒu lòu de yā zi tā
了眉头,大声地议论道:真是一只丑陋的鸭子,他
shí zài shì tài nán kàn le
实在是太难看了。

tīng dào zhè xiē huà chǒu xiǎo yā xīn huī yì lěng zhuǎn tóu huí jiā qù
听到这些话,丑小鸭心灰意冷,转头回家去。
zài huí jiā de lù shàng tā pèng dào le zhuā lǎo shǔ de dà huáng māo dà
在回家的路上,他碰到了抓老鼠的大黄猫,大

huángmāo yí jiàn chǒuxiǎo yā jiù yàn wù de shuō kuài zǒu kāi nǐ zhè zhī
黄猫一见丑小鸭就厌恶地说：“快走开，你这只
chǒu lòu de yā zi
丑陋的鸭子。”

kě lián de chǒuxiǎo yā bù zhī dào zì jǐ gāi zhàn zài shén me dì fang
可怜的丑小鸭不知道自己该站在什么地方，
huò shì gāi qù shén me dì fang wú lùn dào nǎ er tā dōu huì bèi xián
或是该去什么地方。无论到哪儿，他都会被嫌
qī bèi pái jǐ bèi jī xiào
弃，被排挤，被讥笑。

qíng kuàng yì tiān bǐ yì tiān zāo gāo zuì hòu lián tā zì jǐ
情况一天比一天糟糕，最后连他自己
de xiōng dì jiě mèi yě shēng qì de duì tā shuō nǐ zhè ge
的兄弟姐妹也生气地对他说：“你这个
chǒu bā guài xī wàng liè rén bǎ nǐ zhuā qù cái hǎo yā mā
丑八怪，希望猎人把你抓去才好！”鸭妈
ma yě shuō wǒ zěn me huì yǒu nǐ zhè yàng yí gè chǒu
妈也说：“我怎么会像你这样一个丑
lòu de hái zi zhēn xī wàng
陋的孩子，真希望

wǒ méi yǒu shēng guo nǐ
我没有生过你！”

shèn zhì wèi jī yā
甚至，喂鸡鸭

de nà ge nǚ yōng rén yě yīn wèi tā zhǎng de chǒu jiù yòng jiǎo lái tā
的那个女佣人也因为他长得丑就用脚来踢他。

chǒu xiǎo yā shāng xīn jí le tā zuān guò lí ba táo chū le yǎng qín
丑小鸭伤心极了，他钻过篱笆，逃出了养禽
chǎng kāi shǐ gū líng líng de sì chù yóu dàng shù cóng lǐ de xiǎo niǎo yí jiàn
场，开始孤零零地四处游荡。树丛里的小鸟一见

dào tā jiù jīng huāng de xiàng kōng zhōng fēi qù chǒu xiǎo yā xiǎng zhè shì
到他，就惊慌地向空中飞去。丑小鸭想：这是

yīn wèi wǒ tài chǒu le yú shì tā bì qǐ yǎn jīng jì xù wǎng qián pǎo
因为我太丑了！于是，他闭起眼睛，继续往前跑。

tā yì kǒu qì pǎo dào yí kuài zhǎo zé dì lǐ zài nà er shuì le yì zhěng
他一口气跑到一块沼泽地里，在那儿睡了一整

yè yīn wèi tā tài lèi tài shāng xīn le
夜，因为他太累、太伤心了。

qīng chén chǒu xiǎo yā bèi liè rén de qiāng shēng jīng xǐng zhǎo zé lǐ de
清晨，丑小鸭被猎人的枪声惊醒，沼泽里的

yě yā jīng huāng de táo zǒu le hū rán yì zhī dà liè gǒu chū xiàn zài chǒu
野鸭惊慌地逃走了。忽然，一只大猎狗出现在丑

xiǎo yā de miàn qián chǒu xiǎo yā hài pà jí le tā bǎ tóu suō zài chì bǎng
小鸭的面前。丑小鸭害怕极了，他把头缩在翅膀

lǐ bú zhù de chàn dǒu dà liè gǒu lù chū jiān yá bǎ bí zi còu dào chǒu
里，不住地颤抖。大猎狗露出尖牙，把鼻子凑到丑

xiǎo yā de shēn shàng rán hòu tū rán pǎo kāi le méi yǒu bǎ chǒu xiǎo yā
小鸭的身上，然后突然跑开了，没有把丑小鸭

zhuā zǒu
抓走。

ā xiè xiè lǎo tiān yé wǒ chǒu de lián-liè gǒu yě bù yǎo wǒ le
“啊！谢谢老天爷！我丑得连猎狗也不咬我了！”

chǒuxiǎo yā yòu qīng xìng yòu shāng xīn de xiǎng
丑小鸭又庆幸又伤心地想。

tiān hēi de shí hòu chǒuxiǎo yā zuān jìn yī jiān jiǎn lòu de nóng jiā xiǎo
天黑的时候，丑小鸭钻进一间简陋的农家小
wū lì xiū xi zhè wū zi lì yǒu yí gè lǎo pó po hé tā de māo er hái
屋里休息。这屋子里有一个老婆婆和她的猫儿，还
yǒu yì zhī mǔ jī
有一只母鸡。

dì èr tiān zǎo chén yǎn huā de lǎo pó po fā xiàn le chǒuxiǎo yā xīn
第二天早晨，眼花的老婆婆发现了丑小鸭，心
xiǎng liú zhe tā shēng dàn ba dàn yuàn shì zhī mǔ yā dàn shì sān gè xīng qī
想：留着它生蛋吧，但愿是只母鸡。但是三个星期
guò qù le lǎo tài pó lián yì zhī dàn yě méi yǒu dé dào
过去了，老太婆连一只蛋也没有得到。

zhàng zhe lǎo pó po de chǒng ài māo hé mǔ jī jué de tā men shì jiā
仗着老婆婆的宠爱，猫和母鸡觉得他们是家
lǐ de gōng chén shí fēn shén qì de duì chǒuxiǎo yā shuō nǐ bú huì xià
里的功臣，十分神气地对丑小鸭说：“你不会下
dàn zhǎng de yòu nán kàn nǐ yào gōng jìng de fú cóng wǒ men
蛋，长得又难看，你要恭敬地服从我们！”

chǒuxiǎo yā hěn shāng xīn zhè shí tā xiǎng dào le xīn xiān de kōng qì
丑小鸭很伤心，这时，他想到了新鲜的空气
hé wēn nuǎn de yáng guāng tū rán hěn xiǎng dào shuǐ lǐ qù yóu yǒng tā bǎ
和温暖的阳光，突然很想到水里去游泳。他把
xīn shì gào su le mǔ jī mǔ jī jiào xùn tā shuō nǐ zhè ge méi yòng de
心事告诉了母鸡，母鸡教训他说：“你这个没用的
jiā huò nǎo zi lì jìng shì zhè xiē huāng táng de xiǎng fǎ
家伙，脑子里竟是这些荒唐的想法。”

yóu yǒng shì wǒ zuì xǐ huān zuò de shì qing měi cì yóu yǒng de shí
“游泳是我最喜欢做的事情，每次游泳的时
hou wǒ de xīn lǐ jiù wú bǐ kāi xīn wǒ fú dào bì lǜ de shuǐ miàn shàng
候，我的心里就无比开心。我浮到碧绿的水面上，
kě yǐ xīn shǎng dào měi lì de lián huā qián dào hú dǐ huì yǒu gè zhǒng gè
可以欣赏到美丽的莲花；潜到湖底，会有各种各
yàng de xiǎo yú hé wǒ xī xì tā men bù huì yīn wèi wǒ de chǒu lòu ér
样的小鱼和我嬉戏……他们不会因为我的丑陋而
jī xiào wǒ cháo fěng wǒ chǒu xiǎo yā qīng shēng shuō mǔ jī bú xiè de
讥笑我，嘲讽我！”丑小鸭轻声说。母鸡不屑地
hēng le yì shēng zǒu le yú shì chǒu xiǎo yā lí kāi le nóng jiā xiǎo wū
哼了一声走了。于是，丑小鸭离开了农家小屋，
wǎng sēn lín zǒu qù
往森林走去。

qiū tiān lái le tiān qì kāi shǐ biàn liáng le shù yè dōu biàn chéng le
秋天来了，天气开始变凉了，树叶都变成了
jīn huáng sè chǒu xiǎo yā dú zì zài shuǐ miàn yóu zhe tā yí huì er zuān dào
金黄色。丑小鸭独自在水面游着，他一会儿钻到
shuǐ xià yí huì er fú chū shuǐ miàn kuài huó jí le bú guò yīn wèi tā
水下，一会儿浮出水面，快活极了！不过，因为他
zhǎng de chǒu shéi yě bù yuàn yì hé tā zuò bàn sēn lín de dòng wù kàn dào
长得丑，谁也不愿意和他做伴，森林的动物看到
le tā dōu huì lì kè zhuǎn shēn lí kāi
了他，都会立刻转身离开。

yì tiān huáng hūn yǒu yì qún piào liang de dà niǎo cóng guàn mù lín lǐ
一天黄昏，有一群漂亮的大鸟从灌木林里
fēi chū lái tā men yǒu jié bái de yǔ máo xì cháng de bó zi měi lì jí
飞出来，他们有洁白的羽毛、细长的脖子，美丽极

le chǒu xiǎo yā kàn jiàn tā men xiàn mù jí le tā men fēi de tè bié gāo
了。丑小鸭看见他们羡慕极了。他们飞得特别高，

chǒu xiǎo yā xiǎng yào shì zì jǐ yě néng zhè yàng duō hǎo tā hěn xiǎng qù gēn
丑小鸭想要是自己也能这样多好。他很想跟

tā men shuō huà dàn yòu hài pà zì jǐ huì yīn wèi zhǎng de chǒu lòu ér bèi
他们说话，但又害怕自己会因为长得丑陋而被

qī rǔ yú shì tā yǎn bā bā de kàn zhe tā men fēi zǒu le
欺辱，于是他眼巴巴地看着他们飞走了。

tiān qì yuè lái yuè lěng le chǒu xiǎo yā bù dé bú zài shuǐ shàng yóu lái
天气越来越冷了，丑小鸭不得不在水上游来

yóu qù miǎn de shuǐ miàn wán quán dòng jié chéng bīng bú guò tā yóu dòng de
游去，免得水面完全冻结成冰。不过，他游动的

fàn wéi hái shì yì tiān tiān suō xiǎo
范围，还是一天天缩小。

zuì lěng de nà jǐ tiān tā bèi dòng dǎo zài le jié bīng de hé miàn
最冷的那几天，他被冻倒在了结冰的河面

shàng yí gè hǎo xīn de nóng fū fā xiàn le chǒu xiǎo yā bǎ tā bào huí le
上。一个好心的农夫发现了丑小鸭，把他抱回了

jiā zài wēn nuǎn de wū zi lì chǒu xiǎo yā zhú jiàn huī fù le zhī jué xǐng
家。在温暖的屋子里，丑小鸭逐渐恢复了知觉，醒

le guò lái
了过来。

nóng fū de hái zǐ men xiǎng gēn tā wán kě chǒu xiǎo yā yǐ wéi hái zǐ
农夫的孩子们想跟他玩，可丑小鸭以为孩子

men yào shāng hài tā zhuǎn shēn jiù xiǎng táo pǎo jié guǒ bù xiǎo xīn zhuàng fān
们要伤害他，转身就想逃跑，结果不小心撞翻

le niú nǎi pán jiàn de mǎn wū zi dōu shì niú nǎi nóng fū de qī zǐ jiàn le
了牛奶盘，溅得满屋子都是牛奶。农夫的妻子见了

dà jiào qǐ lái chǒuxiǎo yā yì jīng yòu pū jìn huáng yóu pán diē jìn miàn fěn
大叫起来，丑小鸭一惊，又扑进黄油盘，跌进面粉
tǒng yì jiā rén dà jiào qǐ lái xiǎng zhuā zhù chǒu xiǎo yā chǒu xiǎo yā bú
桶。一家人大叫起来，想抓住丑小鸭。丑小鸭不
gù yí qiè de chōng le chū qù pǎo dào le bái xuě fù gài de guàn mù cóng
顾一切地冲了出去，跑到了白雪覆盖的灌木丛，
dù guò le yí gè hán lěng de dōng tiān
度过了一个寒冷的冬天。

chūn tiān dào le niǎo er men kāi shǐ gē chàng shù mù yě chōu chū le
春天到了，鸟儿们开始歌唱，树木也抽出了
xīn yá chǒu xiǎo yā shēn zhǎn le yí xià chì bǎng fā jué chì bǎng biàn de
新芽。丑小鸭伸展了一下翅膀，发觉翅膀变得
qiáng zhuàng yǒu lì tā yòng lì yì huī jìng rán fēi zài le kōng zhōng tā jīng
强壮有力，他用力一挥，竟然飞在了空中。他惊
yà jí le dī tóu kàn qù fā xiàn tā de jiǎo xià shì yì tiáo wǎn yán qū zhé
讶极了，低头看去，发现他的脚下是一条蜿蜒曲折
de xiǎo hé xiǎo hé de liǎng biān kāi mǎn le měi lì de huā duǒ tā shēn xī
的小河，小河的两边开满了美丽的花朵。他深吸
le yì kǒu qì ā kōng qì zhōng sǎn fā zhe ní tǔ de fēn fāng qián fāng de
了一口气，啊，空气中散发着泥土的芬芳。前方的
hú pō zhōng yóu dòng zhe sān zhī měi lì de bái tiān é qīng yíng ér gāo guì
湖泊中，游动着三只美丽的白天鹅，轻盈而高贵。

jīn guǎn tā men huì gǎn zǒu wǒ dàn wǒ réng xiǎng kào jìn tā men
“尽管他们会赶走我，但我仍想靠近他们。”

chǒu xiǎo yā yì biān xiǎng zhe yì biān qīng qīng de luò zài hú miàn shàng bái
丑小鸭一边想着，一边轻轻地落在湖面上。白
tiān é wēi xiào zhe xiàng tā yóu lái chǒu xiǎo yā hài pà de dī xià tóu tā zài
天鹅微笑着向他游来，丑小鸭害怕地低下头，他在

shuǐ lǐ kàn dào le zì jǐ de dào yǐng tiān a
水里看到了自己的倒影。天啊！

tā jū rán biàn chéng le yì zhī duān zhuāng měi lì de tiān é
他居然变成了一只端庄、美丽的天鹅！

hú àn shàng jǐ gè hái zǐ gāo xìng de jiào le qǐ lái kuài lái
湖岸上，几个孩子高兴地叫了起来：“快来

kàn yòu lái le yì zhī xīn de tiān é rén men xīng fèn de huān hū zhe zàn
看，又来了一只新的天鹅。”人们兴奋地欢呼着，赞

měi zhe zhè zhī xīn lái de tiān é
美着这只新来的天鹅。

chǒu xiǎo yā xiū hóng le liǎn bǎ tóu cáng zài chì bǎng dī xià tā xiǎng
丑小鸭羞红了脸，把头藏在翅膀底下，他想

qǐ zì jǐ bèi cháo xiào bèi **qī líng** de rì zi jī dòng de liú chū le rè
起自己被嘲笑、被**欺凌**的日子，激动得流出了热

lèi guò qù de rì zi shì bú huì bèi wàng jì de tā huì yǒng yuǎn bǎo chí
泪。过去的日子是不会被忘记的，他会永远保持

● 欺负、凌辱

yì kē shànliáng hé qiān xū de xīn
一颗善良和谦虚的心。

阅读感悟

当丑小鸭变成美丽的白天鹅之后，他并没有骄傲自大，而是依然保持着一颗善良而谦虚的心，这种美好的品质是难能可贵的，值得我们学习。

ü

坚定的锡兵

zài zhuō zi shàng de yí gè dà hé zi lǐ zhù zhe èr shí wǔ gè yòng
在桌子上的一个大盒子里，住着二十五个用

xī zuò de shì bīng tā men shì yòng yí gè jiù xī tāng chí gǎi zhù chū lái de
锡做的士兵，他们是用一个旧锡汤匙改铸出来的。

suǒ yǒu de shì bīng dōu zhǎng de yí mú yí yàng jiān shàng káng zhe bù qiāng
所有的士兵都长得一模一样：肩上扛着步枪，

yǎn jīng zhí zhí de xiàng qián kàn zhe zhì fú yí bàn shì hóng de yí bàn shì
眼睛直直地向前看着，制服一半是红的，一半是

lán de
蓝的。

zhè xiē xī bīng dāng zhōng yǒu yí gè yǔ zhòng bù tóng tā shì zuì hòu
这些锡兵当中有一个与众不同，他是最后

bèi zhù chū lái de yīn wèi xī bú gòu yòng le suǒ yǐ shǎo zhù le yì tiáo
被铸出来的，因为锡不够用了，所以少铸了一条
tuǐ dàn shì tā réng rán néng yòng zhè yì tiáo tuǐ jiān dìng de zhàn zhe
腿。但是，他仍然能用这一条腿坚定地站着。

fàng zhe hé zi de nà zhāng zhuō zi shàng hái yǒu yí gè zhǐ zuò de měi
放着盒子的那张桌子上还有一个纸做的美

lì de gōng diàn zài gōng diàn de mén kǒu yǒu yí wèi yòng zhǐ jiǎn chū lái de
丽的宫殿。在宫殿的门口，有一位用纸剪出来的
měi lì gū niang wǔ dǎo jiā tā chuān zhe yí jiàn piào liang de bù qún
美丽姑娘——舞蹈家。她穿着一件漂亮的布裙

zi jiān shàng piāo zhe yì tiáo xiǎo xiǎo de lán sè duàn dài kàn qǐ lái xiàng yí
子，肩上飘着一条小小的蓝色缎带，看起来像一
tiáo tóu jīn tā yì zhī jiǎo zháo dì lìng yì zhī jiǎo jǔ de hěn gāo nà ge yì
条头巾。她一只脚着地，另一只脚举得很高。那个一

tiáo tuǐ de xī bīng yǐ wéi tā yǔ zì jǐ yí yàng zhǐ yǒu yì tiáo tuǐ
条腿的锡兵以为她与自己一样——只有一条腿，
shèn zhì hái xiǎng qǐ tā zuò qī zǐ ne
甚至还想要娶她做妻子呢。

zhè tiān yè lǐ fáng jiān lǐ de suǒ yǒu wán jù dōu huó dòng qǐ lái le
这天夜里，房间里的所有玩具都活动起来了，

tā men xìng gāo cǎi liè de zuò zhe gè zì xǐ huan zuò de shì qing bú guò yǒu
他们兴高采烈地做着各自喜欢做的事情。不过有
liǎng gè rén méi lí kāi yuán wèi yí gè shì zhǐ yǒu yì tiáo tuǐ de xī bīng yì
两个人没离开原位：一个是只有一条腿的锡兵，一

gè shì wǔ dǎo jiā xī bīng zǒng shì yòng chōng mǎn shēn qíng de mù guāng kàn
个是舞蹈家。锡兵总是用充满深情的目光看

zhe nà wèi gū niang

着那位姑娘。

hū rán guà zhōng xiǎng le qiāo dào shí èr xià shí zhǐ tīng pēng de
忽然挂钟响了,敲到十二下时,只听“砰”的

yì shēng yí gè bí yān hú de gài zi bèi xiān kāi le cóng lǐ miàn zuān chū
一声,一个鼻烟壶的盖子被掀开了,从里面钻出

lái yí gè hēi sè de xiǎo yāo jīng yāo jīng kàn zhe dú tuǐ de shì bīng yì zhí dīng
来一个黑色的小妖精。妖精看着独腿的士兵一直盯

zhe měi lì de wǔ dǎo jiā xīn lǐ hěn bù gāo xìng tā duì dú tuǐ de xī bīng
着美丽的舞蹈家,心里很不高兴。他对独腿的锡兵

shuō nǐ gěi wǒ bǎ yǎn jīng fàng lǎo shí diǎn er xī bīng zhuāng zuò méi
说:“你给我把眼睛放老实点儿!”锡兵装作没

yǒu tīng jiàn

有听见。

yāo jīng yòu shuō jīng rán zhuāng lóng zi nà míng tiān nǐ jiù děng zhe
妖精又说:“竟然装聋子,那明天你就等着

qiáo ba

瞧吧!”

dì èr tiān zǎo chen hái zǐ men dōu qǐ lái le tā men bǎ xī bīng fàng
第二天早晨,孩子们都起来了,他们把锡兵放

zài chuāng tái shàng hū rán yí zhèn guài fēng guā lái chuāng zi bèi chuī kāi
在窗台上。忽然一阵怪风刮来,窗子被吹开

le xī bīng yí xià zi diào le chū qù ér zhè shí wài miàn zhèng xià zhe qīng
了,锡兵一下子掉了出去,而这时外面正下着倾

pén dà yǔ

盆大雨。

yǔ tíng le yǐ hòu yǒu liǎng gè táo qì de hái zǐ cóng nà er zǒu guò
雨停了以后,有两个淘气的孩子从那儿走过,

tā men fā xiàn le diào zài dì shàng de xī bīng qí zhōng yí gè hái zǐ shuō
他们发现了掉在地上的锡兵。其中一个孩子说：

zhè er tāng zhe yí gè xī bīng zán men sòng tā qù háng xíng ba yú shì
“这儿躺着一个锡兵。咱们送他去航行吧！”于是，

tā men zhé le yì zhī zhǐ chuán bǎ xī bīng fàng zài lǐ miàn rán hòu ràng zhǐ
他们折了一只纸船，把锡兵放在里面，然后让纸

chuán yán zhe shuǐ gōu shùn liú ér xià

船沿着水沟顺流而下。

zhǐ chuán zài shuǐ gōu lǐ yí shàng yí xià de diān bō zhe nòng de xī
纸船在水沟里一上一下地**颠簸**着，弄得锡

bīng tóu hūn nǎo zhàng rán ér tā réng rán zhàn de hěn wěn shǒu lǐ wò zhe bù
兵头昏脑涨。然而他仍然站得很稳，手里握着步

qiāng yǎn jīng yǒng gǎn de wàng zhe qián fāng

枪，眼睛勇敢地望着前方。

hū rán zhǐ chuán bèi chōng jìn yì tiáo yòu cháng yòu kuān de xià shuǐ dào
忽然，纸船被冲进一条又长又宽的下水道

lǐ sì zhōu yí piàn qī hēi jiù zài zhè shí yì zhī zhù zài xià shuǐ dào lǐ
里，四周一片漆黑。就在这时，一只住在下水道里

de dà hào zi lái le tā duì xī bīng hǒu dào nǐ yǒu tōng xíng zhèng
的大耗子来了，他对锡兵吼道：“你有通行证

ma xī bīng yí jù huà yě bù shuō zhǐ shì bǎ zì jǐ shǒu lǐ de máo sè
吗？”锡兵一句话也不说，只是把自己手里的毛瑟

qiāng wò de gèng jǐn

枪握得更紧。

chuán jì xù wǎng qián jí shǐ shuǐ yuè liú yuè kuài zài xià shuǐ dào jìn tóu
船继续往前疾驶，水越流越快。在下水道尽头

de dì fāng zhǐ chuán bèi shuǐ liú chōng jìn le yì tiáo kuān dà de yùn hé lǐ
的地方，纸船被水流冲进了一条宽大的运河里。

zài hé shuǐ de jìn pào xià zhǐ chuán kāi shǐ màn màn de xià chén le
在河水的浸泡下，纸船开始慢慢地下沉了。

xiàn zài hé shuǐ yǐ jīng yān dào le xī bīng de xiōng kǒu kě shì tā méi yǒu yì
现在河水已经淹到了锡兵的胸口，可是他没有一
diǎn er bàn fǎ zhǐ yǒu jìn kě néng de bǎ shēn tǐ zhí zhí de tǐng qǐ lái tā
点儿办法，只有尽可能地把身体直直地挺起来。他
xiǎng qǐ le nà ge měi lì de wǔ dǎo jiā tā zhī dào zì jǐ kě néng yǒng yuǎn
想起了那个美丽的舞蹈家，他知道自己可能永远
yě jiàn bú dào tā le tā duō xī wàng kě yǐ zài jiàn tā yí miàn
也见不到她了，他多希望可以再见她一面。

jiù zài xī bīng kuài yào chén rù shuǐ dǐ de shí hòu hū rán yóu guò lái yì
就在锡兵快要沉入水底的时候，忽然游过来一

tiáo dà yú yí xià zǐ jiù bǎ tā tūn dào dù zi lǐ qù le zhōu wéi lì kè
条大鱼，一下子就把他吞到肚子里去了。周围立刻
biàn de yí piàn hēi àn
变得一片黑暗。

bù zhī yòu guò le duō cháng shí jiān xī bīng kàn jiàn yì dào yáng guāng shè
不知又过了多长时间，锡兵看见一道阳光射

le jìn lái yuán lái tūn diào xī bīng de nà tiáo yú bèi dǎ yú rén zhuō zhù le
了进来，原来吞掉锡兵的那条鱼被打鱼人捉住了，
bìng qiě zài shì chǎng lǐ mài diào le ér mǎi zhè tiáo yú de rén zhèng shì xī
并且在市场里卖掉了，而买这条鱼的人正是锡
bīng zhǔ rén jiā de nǚ pú nǚ pú zài pōu kāi yú fù shí fā xiàn le xī bīng
兵主人家的女仆。女仆在剖开鱼腹时发现了锡兵，
tā bǎ zhè wèi lì xiǎn guī lái de liǎo bu qǐ de rén wù ná dào kè tīng lǐ jiāo
她把这位历险归来的了不起的人物拿到客厅里，交
gěi le zhǔ rén
给了主人。

xī bīng huí dào le cóng qián de nà ge fáng jiān tā kàn dào le zhuō zi
锡兵回到了从前的那个房间，他看到了桌子
shàng cóng qián de nà xiē wán jù kàn dào le nà zuò měi lì de gōng diàn hé
上 从前的那些玩具，看到了那座美丽的宫殿和
nà wèi měi lì de gū niang tā réng rán shì yì zhī jiǎo zhāo dì lìng yì zhī jiǎo
那位美丽的姑娘。她仍然是一只脚着地，另一只脚
tái de hěn gāo jiān dìng de zhàn zài nà lǐ xī bīng jī dòng jí le tā jī
抬得很高，坚定地站在那里。锡兵激动极了，他几
hū yào liú chū yǎn lèi lái le
乎要流出眼泪来了……

xī bīng yòu huí dào le yǐ qián de nà ge hé zi tā hé wǔ dǎo jiā
锡兵又回到了以前的那个盒子，他和舞蹈家

xiāng hù duì shì zhe yí jù huà yě méi yǒu shuō

相互对视着，一句话也没有说。

jiù zài zhè shí yǒu yí gè xiǎo hái er bǎ xī bīng ná qǐ lái rēng jìn le
就在这时，有一个小孩儿把锡兵拿起来扔进了

huǒ lú dùn shí xī bīng de quán shēn kāi shǐ fā liàng tā jué de zì jǐ de
火炉。顿时，锡兵的全身开始发亮，他觉得自己的

shēn tǐ zhèng zài màn màn de róng huà dàn shì tā réng rán káng zhe qiāng jiān
身体正在慢慢地融化，但是，他仍然扛着枪，坚

dìng de zhàn zhe bú dòng yǎn jīng wàng zhe nà wèi měi lì de gū niang ér gū
定地站着不动，眼睛望着那位美丽的姑娘，而姑

niang yě yì zhí wàng zhe tā

娘也一直望着他。

zhè shí fáng jiān de mén hū rán kāi le yí zhèn fēng bǎ zhè wèi gū
这时，房间的门忽然开了，一阵风把这位姑

niang chuī le qǐ lái tā fēi xiàng le huǒ lú yì zhí fēi dào xī bīng de shēn
娘吹了起来，她飞向了火炉，一直飞到锡兵的身

biān mǎ shàng huà wéi huǒ yàn xiāo shī le zài zhè ge shí hou xī bīng yě róng
边，马上化为火焰消失了。在这个时候，锡兵也熔

huà chéng le xī kuài

化成了锡块。

阅读感悟

经历了重重的磨难，甚至被燃烧融化，锡兵对舞蹈家姑娘的深情仍然毫不动摇，这种坚持的精神值得我们学习。

ü